

Boekverslag Nederlands De Engelenmaker door Stefan Brijs

Boekverslag door een scholier

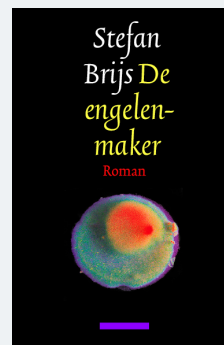
vwo

1582 woorden

8 jaar geleden

★ 6,4

5 keer beoordeeld

Auteur	Stefan Brijs
Genre	Psychologische roman
Eerste uitgave	2005
Vak	Nederlands
Methode	Literatuur zonder grenzen

Boekverslag De Engelenmaker

Stefan Brijs

1. De titel:

De term engelenmaker wordt niet letterlijk gebruikt in het boek maar er wordt wel geïmpliceerd dat dat is waar Victor Hoppe mee bezig is. Hij heeft zijn drie "zoons", die eigenlijk klonen zijn van zichzelf, dan ook Gabriël, Rafael, Michaël genoemd naar de drie aardengelen. Hij wil eigenlijk een betere mens creëren en dus het "werk van God" opnieuw doen. Ik vind de titel heel goed gekozen, hij sluit perfect aan bij de inhoud van het boek. Vooral ook de term Engelen is mooi gekozen omdat Victor voor zichzelf een strijd is aangegaan met God. Volgens de Bijbel creëerde God eerst de engelen en later de mens, zoals Victor's eerste "Creatie" zijn zoons zijn.

2. Het belangrijkste keuzemoment:

De belangrijkste keuze uit het boek vind ik dat de ouders van Victor beslissen om hem na zijn geboorte achter te laten bij een klooster omdat hij zogenaamd debiel zou zijn. Na ruim 4 jaar wordt hij hier door zijn vader weer weghaalt. Victor heeft een hele ernstige vorm van Asperger, kinderen met dit probleem ontwikkelen zich anders dan "normale" kinderen. De eerste paar jaar van zijn leven wordt hij als debiel behandeld en zeggen ze zelfs dat hij bezeten is door het kwaad, hierdoor krijgt hij een verdraaide blik op de wereld omdat hij nooit heeft leren omgaan met zijn probleem. Naarmate Victor ouder wordt wijkt zijn manier van denken steeds verder af van die van de "normale" mens, terwijl je het aan de buitenkant steeds minder goed merkt. Ik denk dat als Victor als kleine jongen een liefhebbende moeder en vader had gehad die hem hadden leren omgaan met zijn autisme dat hij heel anders terecht zou zijn gekomen. Ook al is dit geen keuze van de hoofdpersoon zelf toch denk ik dat deze keuze de belangrijkste is geweest omdat dit eigenlijk het hele verhaal in gang heeft gezet.

3. Karakterontwikkeling:

In het begin zijn de veranderingen in zijn karakter nog heel subtiel, maar naarmate het verhaal vordert, en dan zeker tegen het einde, begint hij steeds sneller te veranderen. Hij blijft op dezelfde manier denken maar steeds radicaler. Hij legt zijn grenzen steeds een stukje verder. Dit loopt aan het eind van het boek zo uit de hand dat hij gewoon gestoord is. Hij heeft zichzelf zo ver gepusht dat er geen weg terug meer is. Hij denk op het laatst dat hij een soort Jezus is en spijkt zichzelf vast aan een kruis om daar te sterven!

4. Vertelwijze:

Het boek wordt verteld door een alwetende schrijver, maar iedere keer door de ogen van een andere persoon. Er wordt heel vaak gewisseld van verteller. Een heel deel wordt verteld vanuit de ogen van Mevrouw Maenhout, de verzorgster van de drie kinderen, maar ook een groot deel wordt verteld vanuit de ogen van Victor zelf. Het is heel leuk om soms dezelfde gebeurtenis vanuit twee heel verschillende mensen te beleven, je krijgt dan een heel goed beeld van hoe deze personen de wereld zien en hoe subjectief dit eigenlijk is. Het zou goed kunnen dat er misschien wel 20 verschillende vertellers zijn maar er zijn er eigenlijk maar drie die regelmatig terug komen en dat zijn: Victor, Mevrouw Maenhout en Rex Cremer, Victor's collega van de universiteit waar hij vroeger werkte.

5. Motieven en visie:

Ik denk dat een van de hoofdmotieven religie is, of eigenlijk het Christendom. Waarschijnlijk is 99% van Victor's omgeving gelovig en Victor is zelf ook heel erg bezig met God en de Bijbel. Vanaf het eerste moment dat Victor voorgelezen wordt uit de Bijbel is hij hier al zeer in geïnteresseerd. Hij kijkt op een heel praktische en min of meer logische manier tegen religie aan terwijl dit een heel abstract onderwerp is. Verder is het scheppen van leven een heel belangrijk motief, dit ligt behoorlijk voor de hand natuurlijk. Victor probeert zelf voor God te spelen. Het grondmotief is Victor's radicale kijk op goed en kwaad, de manier waarop Victor de wereld in zwart-wit ziet. Hij ziet God als het kwaad en Jezus en zichzelf als goed. Daar is volgens hem geen twijfel over, dit is een feit. Het hele boek gaat eigenlijk over zijn strijd tegen het kwaad.

6. Eigen mening:

Ik vind het heel moeilijk om mijn mening te beschrijven op papier, tenminste bij dit boek. Normaal gesproken ben ik hier juist heel goed in. Dit boek brengt zoveel verschillende gedachtes én emoties naar boven dat het heel moeilijk is om op papier te zetten. Dit is echt een boek waar je gewoon over moet praten. Je moet met elkaar in discussie gaan over onderwerpen die aan bod komen en over het boek zelf. Wat ik wel kan zeggen is dat ik het echt een geweldig boek vind! Ik vind Nederlandse literatuur vaak niet boeiend, het is saai geschreven en vaak een heel dramatische geschreven. Er zitten heel veel schokkende gebeurtenissen in de Engelenmaker en toch had ik niet het idee dat het over dramatische was. Toen ik eenmaal halverwege het eerste deel van het boek was kon ik niet meer stoppen. Je krijgt iedere keer net genoeg hints om een theorie te vormen maar niet genoeg hints om ergens zeker van te zijn. Vrijwel in het begin van het boek was ik er al zeker van dat de schrijver zou eindigen met een open eind, en je krijgt op het laatst ook nog een paar hints van hoe dat open eind er uit zal gaan zien, maar dan kom je op de laatste pagina en dan weet Stefan Brijs je toch nog te verrassen terwijl al de hints toch echt wel klopten met het eind. In één woord prachtig! Wat mij ook heel erg trof in dit boek was het feit dat ik een heel duidelijk beeld kreeg van hoe iemand met autisme de wereld zou kunnen zien. Natuurlijk heeft niet iedereen het in dezelfde vorm maar nu snap ik pas echt wat men bedoelt als ze zeggen dat sommige mensen alles letterlijk nemen. Je kan je dit bijna niet voorstellen als je hier zelf geen last van hebt. Ik spreek in mijn leesverslag over de "normale" mens, maar door dit boek ga je ook nadenken

over wat nou eigenlijk "normaal" is. Een laatste ding wat ik ook echt heel belangrijk vind is de kijk op het Christendom en dan vooral op de Bijbel. Ik ben zelf niet gelovig maar stel dat ik dat wel zou zijn, is God dan wel goed? Of is God het kwaad? Misschien in God wel geen van beiden? Ik weet het niet, en eigenlijk weet niemand het, al beweren een heleboel mensen natuurlijk dat ze dat wel weten. Ik wil niet zeggen dat zij het fout hebben maar ook niet dat zij het goed hebben... Natuurlijk zitten er nog honderd andere interessante aspecten in en ik zou nog veel langer door kunnen gaan over de genoemde onderwerpen, maar dat is eigenlijk de reden waarom ik dit boek zo ontzettend goed vind, er zit zo veel in!

7. Samenvatting:

De Engelenmaker is verdeeld in drie delen dus ik ga van ieder deel een korte samenvatting geven

Deel 1 : Dokter Victor Hoppe keert in het eerste deel terug naar het huis waar zijn moeder en vader hebben gewoond, met zijn drie kinderen. Deel één gaat vooral over de drie kinderen zelf en over de verzorgster van de kinderen. In het begin zijn ze pas drie maanden oud en het verhaal gaat door totdat ze bijna 6 zijn. Mevrouw Meanhout, de verzorgster, leert de kinderen Duits, Frans, een beetje Nederlands, reken, taal, lezen en schrijven. De kinderen blijken heel slim te zijn en Mevrouw Meanhout gaat van de kinderen houden. Ze krijgt steeds meer in de gaten dat Victor iets raars met zijn kinderen doet, heel vaak onderzoeken en hij toont helemaal geen liefde voor zijn zoons. Als ze dan zover is dat ze er hulp bij wil halen valt, (laat Victor haar) van de trap vallen waardoor ze sterft en zo eindigt deel één.

Deel 2 : Het heden wordt achterwegen gelaten en er wordt voortdurend gewisseld tussen Victors jeugd (van 0 tot 16) en zijn tijd aan de Universiteit (hij werkt daar). Tijdens het lezen over Victors jeugd kom je te weten dat zijn moeder en vader hem in een gesticht stopte meteen na zijn geboorte. 5 jaar later ontdekken ze dat hij toch niet debiel is en mag hij naar een gewone school waar hij al heel snel boven zijn leeftijdgenootjes uitsteekt. In het deel over zijn tijd aan de universiteit hoor je hoe hij bij het idee klonen is gekomen en hoe hij van het klonen naar muizen naar het klonen van mensen is gegaan. Ook wordt het duidelijk waarom hij is weggegaan bij de universiteit, en waarom hij perse mensen wil klonen

Deel 3 : In het derde en laatste deel komen de twee delen bij elkaar, je zou kunnen zeggen dat zijn verleden hem heeft ingehaald. In het laatste deel is Victor eigenlijk meer een gestoorde wetenschapper die geen toekomst meer ziet voor zichzelf maar wel een waard einde zoekt. Zijn vroegere collega Rex probeert hem nog te stoppen als hij er achter komt wat Victor al die jaren heeft uitgespookt met zijn zoons. Op het laatst spijkt hij zichzelf aan een kruis en sterft daar. Er blijft wel een open einde omdat hij nog één laatste kloon van zichzelf heeft gemaakt die hij in de buik van één van de dorpbewoners heeft geplaatst. Het boek eindigt met dat het kindje in de armen van de moeder ligt.